

Наш вік

Федір Тютчев

Не плоть, а дух розбестився в наш вік,
Оскільки відчайдушно він нудьгує...
До світла з тіні рветься чоловік,
Та, досягнувши, ремствує й бунтує.

В безвір'ї не схиляючи колін,
Щодня нестерпне терпить він і зносить...
І визнає свою загибель він,
І прагне віри... та її не просить...

Не скаже він, у долі неземній
Постукавши до райського подвір'я:
"Впусти мене! – Я вірю, боже мій!
Допоможи позбутися безвір'я!..."

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович